آیا صداوسیما در برنامه‌های انتخاباتی بی‌طرف است؟

کلوزآپ انتخاباتی

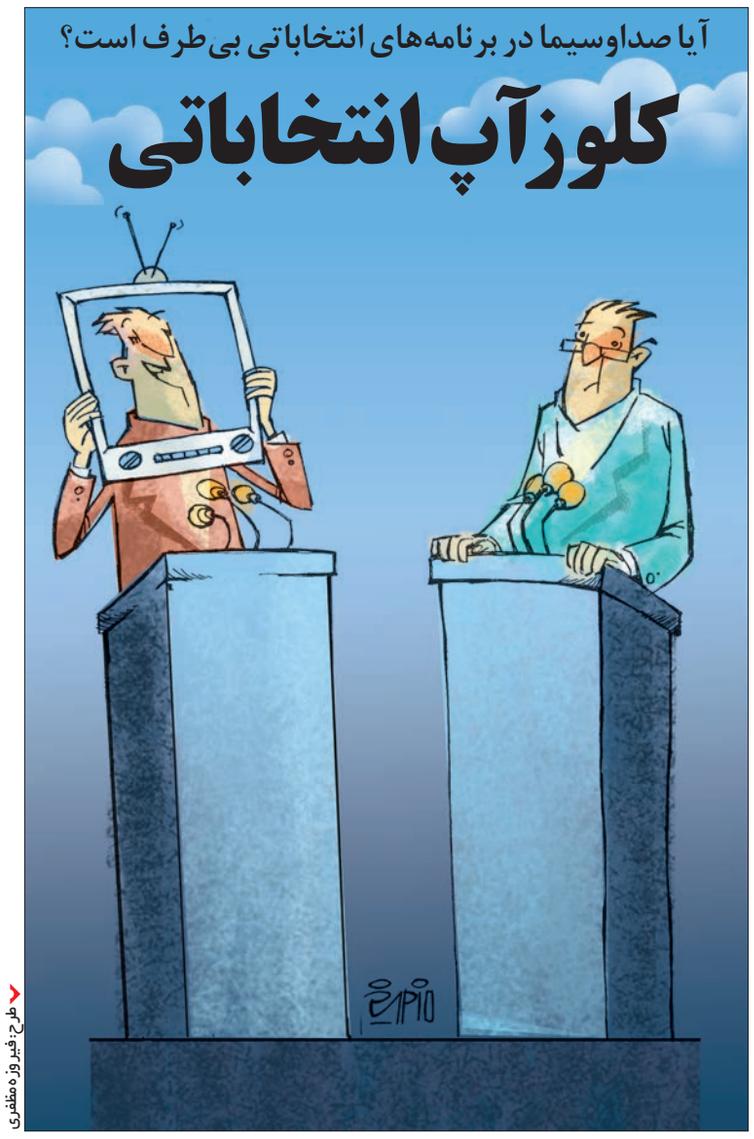

طرح: فیروزه مظفری

۱ ماجرا چیست؟

به‌ناز مقدسی| قرار است بر عملکرد صداوسیما در فصل انتخابات ریاست‌جمهوری نظارت شود. این پرونده به دنبال این است که آیا با توجه به انتقادهایی که سال‌هاست از پوشش خبری و تهیه برنامه‌های انتخاباتی جهت‌دار به سمت صدا و سیما نشانه رفته، این سازمان می‌تواند در روزهای انتخابات نظر مثبت منتقدانش را به خود جلب کند یا خیر؟ در هیاهوی دور دوازدهم انتخابات ریاست‌جمهوری ماجرا از این قرار است که شاید بهتر باشد دست به آسیب‌شناسی و تحلیل این سازمان بزنیم و با مرور بر آنچه سال‌هاست از عملکرد این رسانه ملی آشکارا و پنهان نظر مردم و مسئولان را به خود جلب کرده به پاسخ‌پرسیم.

برداشت نخست

سال ۸۴ و در آستانه ثبت‌نام کاندیدای ریاست‌جمهوری، وقتی مرحوم اکبر هاشمی‌رفسنجانی از جناح میانه‌رو برای این انتخابات ثبت‌نام کرد، سیل انتقادهای جناح اصولگرا به سمت او روانه شد. مضمون بیشتر این نقد و بررسی‌ها هم برمی‌گشت به سن آیت‌الله. به‌نظر منتقدان سن و سال رفسنجانی ۷۹ساله برای رئیس‌جمهوری‌شدن زیاد بود و به همین خاطر نخستین نگاه‌های مخالفان این موضوع را نشانه گرفت. با تأیید صلاحیت مرحوم رفسنجانی و قرار گرفتن او در لیست نهایی کاندیدای انتخابات ریاست‌جمهوری آن سال و شروع برنامه‌های تبلیغاتی و مناظره‌های صداوسیما، دوربین فیلمبردار نیز پیرو خط منتقدان شد و با کلوزآپ‌هایی که از دستان لرزان مرحوم هاشمی‌رفسنجانی می‌گرفت، نقدهای پیشین را به بیننده القامی کرد.

برداشت‌دوم

انتقاد از صداوسیما مبنی‌بر بی‌طرف عمل‌نکردن در برخی از جریانات سیاسی و حوادث تنها به دوران انتخابات ختم نمی‌شود. همین چند ماه پیش بود که دو اتفاق تقریبا همزمان بازهم این سازمان را زیر سوال برد. ماجرای نخست برمی‌گشت به حادثه آتش‌سوزی پلاسکو. در روزهای اول این فاجعه خبرها در شبکه خبر پوشش داده می‌شد و بیشتر از ساختمان فروریخته پلاسکو بود تا زوایای مختلف ساختمان. اگرچه چند روز بعد دوربین‌های صداوسیما جلوتر رفتند و این حادثه را از نمای نزدیک‌تری به تصویر کشیدند، اما بدون‌شک تصویر فروریختن این ساختمان را که مردم با دوربین‌های‌شان ثبت کردند بیش از لانگ‌شات‌های صداوسیما عمق فاجعه را نشان داد. با این حال، اگرچه در روزهای بعد برخی از برنامه‌های صداوسیما به بررسی این حادثه اختصاص یافت، اما بسیاری از کارشناسان رسانه معتقد بودند که از همان دقایق اولیه حادثه با تشکیل یک اتاق فکر و بررسی زوایای این بحران باید از کلیشه نقد و بررسی و پخش لحظه‌به‌لحظه عملیات آواربرداری درمی‌آمد. درنهایت اما انتقادها تنها به این ماجرا ختم نشد، چراکه سال گذشته پوشش خبری صداوسیما در برابر فاجعه‌های ملی دیگری مانند برخورد قطار سمنان، آتش گرفتن پالایشگاه بندر امام و سیل سیستان‌وبلوچستان ضعیف بود. حادثه‌هایی که حتی کشته‌شدگان قطار به ۳۸نفر رسید و خسارت‌های سیل و آتش‌سوزی پالایشگاه نیز بسیار سنگین برآورد شده بود، اما این حوادث تنها در لابه‌لای اخبار اعلام می‌شدند و از پخش برنامه زنده از محل حادثه خبری نبود. ماجرای دوم نیز برمی‌گردد به زیرنویس‌های رسانه ملی پس از درگذشت رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام. دی‌ماه سال گذشته سیل انتقادات به صداوسیما با فوت آیت‌الله هاشمی بیش از پیش شدت گرفت. شامگاه ۱۹ دی‌ماه بود که خبر رسمی درگذشت مرحوم آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی توسط رسانه‌های داخلی و خارجی منتشر شد، اما شبکه خبر به‌صورت زیرنویس همچنان از عارضه قلبی رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام خبر می‌داد و درنهایت پس از دقایقی تاخیر، این خبر رسما در صداوسیما اعلام شد. با این حال، بسیاری از منتقدان در مصاحبه‌ها و توییت‌های‌شان این موضوع را یادآور شدند که رسانه ملی در زمان حیات مرحوم رفسنجانی با پخش مناظره تلویزیونی محمود احمدی‌نژاد و تهمت‌هایی که به خانواده هاشمی زده‌بود، جانبدارانه عمل کرده‌بود. مثلا ناطق نوری، رئیس بازرسی دفتر مقام معظم رهبری در این‌باره گفت: «اگر الان در همه شبکه‌های تلویزیون هم از هاشمی تجلیل شود، فایده‌ای ندارد، باید قدر هم را بدانیم و تهمت نزنیم، ما اگر قدر همدیگر را بدانیم و از پتانسیل‌ها استفاده نکنیم، اوضاع کشور درست نمی‌شود.» عباس صالحی، معاون وزیر ارشاد پس از مرگ آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی در انتقاد از دوگانگی عملکرد صداوسیما در توییتی نوشت: «تلویزیون آقای هاشمی را نشان می‌دهد و دختر ۹ساله‌ام می‌گوید من تاحالا این آقا را در تلویزیون ندیده‌ام.»

همه اینها خبر از بی‌طرف عمل‌نکردن رسانه ملی در سال‌های گذشته می‌داد و هجمه انتقادات تا آن‌جا پیش رفت که درنهایت علی عسکری، رئیس سازمان صداوسیما پس از این واکنش مردم اظهار کرد: «انتقادها را روی چشم می‌گذاریم و سعی می‌کنیم نسبت به انتقادها، عملکردمان را اصلاح کنیم. ما هم در برنامه‌های این چند روز گذشته و هم قبل از آن، آیت‌الله‌هاشمی‌رفسنجانی را تکریم کرده‌ایم.»

برداشت آخر

اینها نمونه‌هایی از انتقادات برخی از کارشناسان، مسئولان و مردمی است که سال‌هاست گریبانگیر رسانه ملی شده است. این روزها نیز با نزدیک‌شدن به انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۹۶ باز هم صداوسیما در زیر ذره‌بین منتقدانش قرار گرفته است. آخرین انتقادها هم مربوط می‌شود به چند روز پیش که البته این‌بار کمی متفاوت‌تر شده و منتقدانش کسانی بودند که تا پیش از این به برنامه‌های منتسب به جانبداری صداوسیما واکنش نشان نداده بودند! یکی از این منتقدان روزنامه کیهان بود که پس از پخش صحبت‌های روحانی در تلویزیون واکنش نشان داد و در گزارشی با تیتر صداوسیمای ملی یا ارگان ستاد انتخاباتی روحانی؟! نوشت: «اگرچه در طی روزهای گذشته دکتر علی عسکری، رئیس سازمان صداوسیما اعلام کرده بود که رسانه ملی ملاحظاتی را در خصوص پوشش اخبار دولت رعایت می‌کند، اما همچنان شاهد پخش برنامه‌های تماما تبلیغی برای دولت از این رسانه هستیم. پس از صحبت‌های رئیس رسانه ملی ۱۵۰ دقیقه پخش زنده و ۸۰ دقیقه خبر از صحبت‌های روحانی در تلویزیون پخش شد. این درحالی است که برخی از رقبای جدی رئیس‌جمهوری فعلی طی ۴ سال گذشته در مجموع ۳ ساعت آنتن نداشته‌اند.»

آنچه در سال‌های اخیر از عملکرد رسانه ملی و نقد و بررسی‌های منتقدان این سازمان برمی‌آید تاکنون بیشتر انتقادات مربوط به رفتار جانبدارانه این رسانه ملی نسبت به جناح و جریان سیاسی اصولگرایی بوده، اما با نزدیک‌شدن به انتخابات ریاست‌جمهوری آن هم در دولتی که درحال‌حاضر رئیس‌جمهورش حسن روحانی است، منتقدان و مخالفان دولت بر آن شده‌اند تا از دیدگاه و منافع خودشان به این مسأله بپردازند.

امروز در «صفحه یک پرسش چند پاسخ» با مسئولان و کارشناسان در رابطه با عملکرد منتسب به جانبداری صداوسیما نسبت به یک جریان سیاسی خاص گفت‌وگو کردیم که در ادامه می‌خوانید.

پیشینه

۲ صدای ملت سیمای دولت

درهای صداوسیما همیشه بر یک پاشنه نچرخیده‌اند، رؤسای سازمان صداوسیما این رسانه ملی مستقل از دولت در طول دوره‌های مختلف سیاسی کشور تأثیر زیادی بر پخش یا سانسور برخی از برنامه‌های تلویزیون داشته‌اند. اگر بخواهیم پیشینه عملکرد صداوسیما را از سال ۶۸ و همزمان با تغییر قانون اساسی کشور مبنی بر انتخابات ریاست‌جمهوری بررسی کنیم باید بگوییم طلایی‌ترین دوران بی‌طرفی صداوسیما برمی‌گردد به نخستین دوره ریاست‌جمهوری کشور. دورانی که محمد هاشمی برادر آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی رئیس وقت سازمان صداوسیما بود، دورانی که ۵سال از آن در دوران جنگ تحمیلی عراق علیه ایران گذشت. با این حال، همزمان‌شدن ریاست هاشمی در صداوسیما با دوران دفاع‌مقدس یکی از جنبه‌های درخشش این سازمان بود، چراکه در آن دوران به این دلیل که اتحاد جناح‌های سیاسی برای دفاع از حریم کشور هنوز دسته‌بندی و جناح‌های سیاسی در تقابل با یکدیگر قرار نگرفته بودند، عقاید تمام گروه‌ها و ابراز نظرات آنها نسبت به جریان‌های سیاسی از تلویزیون پخش می‌شد. سال ۷۳ علی لاریجانی با حکم رهبری ریاست سازمان صداوسیما را برعهده گرفت. اگرچه در این دوران بودجه قابل توجهی به این سازمان تزریق می‌شد و به گفته کارشناسان برنامه‌ها و شبکه‌های تلویزیونی عریض‌تر شدند، اما ۱۰سال ریاست علی لاریجانی در سازمان صداوسیما و همزمان‌شدنش با آغاز دولت محمد خاتمی جانبداری صداوسیما را نسبت به جریان سیاسی مخالف دولت کاملا آشکار کرد. در این دوران دولت اصلاحات به‌شدت از رابطه رسانه ملی با دولت گله‌مند بود و این ماجرا در سال پایانی ریاست‌جمهوری محمد خاتمی به اوج خود رسید تا جایی که منتقدان و اصلاح‌طلبان به دلیل عدم‌پوشش برخی از اخبار دولت اصلاحات، صداوسیما را به رسانه‌ای متعلق به جریان اصولگرایان متهم کردند. سوم خردادماه ۸۳ و در آخرین سال دولت هشتم سیدعزت‌الله ضرغامی به جای علی لاریجانی ریاست سازمان صداوسیما را عهده‌دار شد. محمود احمدی‌نژاد سومین رئیس‌جمهوری ایران در دوران ریاست محمد ضرغامی اداره دولت نهم و دهم را در دست گرفت. دورانی که اوج جانبداری و جهت‌داربودن برنامه‌های تلویزیونی را از قبل انتخابات سال ۸۴ تا زمان اعلام نهایی آرا و پس از آن عملکرد دولت به اوج خود رساند. به گفته بسیاری از منتقدان، دولت نهم و دهم در تمام طول دوران ریاست‌جمهوری احمدی‌نژاد به دلیل هم‌جهت‌بودن برنامه‌هایش در ماه عسل به سر برد. انگار صداوسیما با تهیه برنامه‌های مستند و پخش سفرهای استانی احمدی‌نژاد تمام‌قد پشت او ایستاده بود. یکی از انتقاداتی که به صداوسیما در جهت حمایت از احمدی‌نژاد و جریان سیاسی او وارد شد مربوط به مناظره‌های تلویزیونی او با کاندیداهای ریاست‌جمهوری در سال‌های ۸۴ و ۸۸ بود. به گفته برخی نامزدها، صداوسیما میزان برنامه‌های تبلیغاتی نامزدها را نسبت به دور نهم انتخابات ریاست‌جمهوری به‌شدت کاهش داده بود. از دیگر انتقادها نسبت به عملکرد صداوسیما در این دوران کاهش‌دادن زمان فیلم مونولوگ کاندیداها از یک‌ساعت به نیم‌ساعت بود، همچنین برنامه‌های پرسش و پاسخ که در سال ۸۴ در شبکه‌های سه و پنج به‌عنوان شبکه‌های پربیننده، یک‌ساعت‌ونیم زمان داشت، در این دوره و در این دو شبکه به‌طور کامل حذف شد و به شبکه‌های کم‌مخاطب‌تر چهار و جام‌جم نقل مکان کرده بود. این انتقادها به صداوسیما تا جایی پیش رفت که جمعی از طلاب و روحانیون حوزه علمیه قم نیز طی نامه‌ای خطاب به عزت‌الله ضرغامی نسبت به عملکرد سازمان صداوسیما اعتراض کردند.

در آخرین سال ریاست‌جمهوری محموداحمدی‌نژاد و درست زمانی که او پایش را از جریان اصولگرایان فراتر گذاشت و به‌طور نامحسوس راهش را از آنها جدا کرد، صداوسیما نیز دیگر صداوسیمای ۷سال پیش که منتسب به جانبداری از احمدی‌نژاد شده بود، نشد. حسن روحانی تنها رئیس‌جمهوری است که در طول دوران دولتش ۳ رئیس صداوسیما را تجربه کرد. شروع دولت یازدهم همزمان با آخرین روزهای ریاست ضرغامی بود و بعد از ضرغامی دوران کوتاه سرافراز شروع شد و درنهایت پس از استعفای او به دستور رهبر، علی عسکری رئیس سازمان صداوسیما شد. با این حال، این دوران نیز با وجود ۳مدیر متفاوت صداوسیما باز هم دولت اصلاح‌طلبان را مورد بی‌مهری قرار داد. جانبداری و حمایت این سازمان از محمدباقر قالیباف تا حدی بود که صدای نماینده‌های مجلس نهم را هم درآورد. برنامه‌های صداوسیما قبل از انتخابات و ریاست‌جمهوری روحانی به‌حدی بود که بیننده کاندیدای جناح اصولگرایان را به‌طوری جانبدارانه القا می‌کرد، اما با همه این برنامه‌ها باز هم حسن روحانی توانست در مناظره‌ها پیروز میدان شود و با اکثریت آرا رئیس‌جمهوری دولت یازدهم شد.

نگاه موافق

۳ تا رقابت نباشد صداوسیما یک جانبه عمل خواهد کرد

عبدالله ناصری- عضو شورای مشورتی اصلاح‌طلبان| تصویر تقابل جریان‌های سیاسی و تضاد در دیدگاه‌ها و ایدئولوژی‌هایشان در مناظرات انتخاباتی می‌تواند بهترین ارایه آگاهانه از نامزد منتخب‌شان باشد. با این حال، در چند دوره قبل انتخابات ریاست‌جمهوری القاکردن تصویرها و خبرهای یک نامزد خاص در لابه‌لای خبرها و برنامه‌های صداوسیما که در آستانه انتخابات از تلویزیون پخش می‌شود، سال‌هاست که انگشت اتهام را مبنی‌بر بی‌طرف نبودن این سازمان نسبت به جریان‌های سیاسی نشانه رفته است. عبدالله ناصری، عضو شورای مشورتی اصلاح‌طلبان یکی از منتقدان عملکرد صداوسیما در این‌باره به «شهروند» می‌گوید: «در دو دهه اخیر صداوسیما هیچگاه در موضع بی‌طرف قرار نداشته است. این سازمان در این سال‌ها به‌شدت مدافع جناح اصولگرایی بوده و برخلاف روح قانون اساسی و قانون صداوسیما جانبدارانه عمل کرده است. درحال‌حاضر نیز با نزدیک‌شدن به انتخابات ریاست‌جمهوری همچنان با پخش چهره کاندیدای اصولگرایان تحت عناوین مختلف شاهد این روند هستیم.» ناصری معتقد است نشانه‌های این تعبیر در برنامه‌های رسانه ملی کاملا آشکار است و در این‌باره می‌افزاید: «دعوت از شخصیت‌های جناح اصولگرایی در برخی از برنامه‌ها و گفت‌وگوهای خبری و عدم‌اطلاع‌رسانی از وضع روبه‌رشد اقتصاد کشور نشانه‌های اصلی جانبداری و مخالفت با دولت کنونی است. مهم‌ترین دستاورد رسانه القا و تحت‌تأثیر قراردادن مخاطبانش است و صداوسیما نیز سعی دارد دولت را در حوزه‌های اقتصادی ناکارآمد نشان دهد.»

هیچ‌وقت در تلویزیون زمینه‌ای فراهم نشده تا نماینده دولت در برنامه‌ای حضور پیدا کند و برای شفاف‌سازی مسائل اقتصادی و معضلات اجتماعی به بینندگان و مردم آگاهی داده و در مقابل سوالات انتقادی پاسخ دهد. ناصری معتقد است صداوسیما به‌خصوص در برنامه‌های تلویزیونی خودش سناریو را می‌نویسد و درواقع خودش برنامه‌ریزی و برنامه‌چینی کرده و مسائل موردنظرش را به بینندگانش القا می‌کند. او با تاکید بر این‌که در سال‌های اخیر مردم نیز اعتمادشان را نسبت به پوشش خبری این سازمان از دست داده‌اند، می‌گوید: «مردم بیشتر به فضای مجازی روی آورده‌اند و یکی از نشانه‌های حجم زیاد کاربر در شبکه‌های مجازی عدم‌اعتماد مردم به رسانه ملی است.»

در آستانه انتخابات ۹۶ بسیاری از منتقدان صداوسیما خواستار شفافیت در پخش برنامه‌های انتخاباتی و برقراری عدالت در مناظره‌های تلویزیونی کاندیدای اصلی انتخابات هستند. این عضو شورای مشورتی اصلاح‌طلبان در پایان اظهار می‌کند: «سال‌هاست که هیأت نظارتی بر عملکرد صداوسیما وجود دارند، اما کارکرد خاصی نداشته‌اند. تا زمانی که صداوسیما و شبکه‌های تلویزیونی از حالت انحصاری درنیایند و رقابتی عمل نکنند، این مختصات را با خود یدک خواهند کشید، بنابراین راهکار اصلی برای برون‌رفت از نگاه جانبدارانه صداوسیما در حوزه سیاست این است که صداوسیما رقیب داشته باشد. درواقع براساس قانون اساسی، رهبر چندین مدیر مختلف را برای صداوسیماهای مختلف برگزینند تا به‌طور طبیعی بازی رقابتی و با دیدگاه‌های سیاسی مختلف شکل بگیرد.»

نگاه مستقل

۴ باید شائبه‌ها از بین برود

ابوالقاسم رئوفیان- دبیرکل حزب اسلامی ایران زمین| در سال ۱۳۷۲، شورای عالی انقلاب فرهنگی، بحث مهمی درخصوص استفاده بخش خصوصی از امکانات رسانه ملی و تأسیس شبکه‌هایی با نظارت سازمان صداوسیما مطرح کرد. ۱۸سال بعد در ادامه این طرح هم حرکتی در مجلس شورای اسلامی برای قانونمندکردن رسانه ملی شروع شد. حالا اما با نزدیک‌شدن به فصل انتخابات ریاست‌جمهوری و شورای شهر نمایندگان مجلس دوباره این طرح را بررسی می‌کنند. بنابراین علی مطهری نماینده آزاده ملت از تعیین تکلیف رادیو و تلویزیون خصوصی در طرح جدید نحوه اداره صداوسیما خبر داده است. بسیاری از کارشناسان معتقدند اگر این طرح اجرایی شود، شائبه‌هایی که در مورد رسانه ملی و جانبداری از یک جناح خاص به راه افتاده، از بین خواهد رفت.

ابوالقاسم رئوفیان، دبیرکل حزب اسلامی ایران‌زمین درباره عملکرد صداوسیما در چند دهه گذشته به «شهروند» می‌گوید: «سال‌هاست که شائبه طرفداری و به تعبیری پرداختن به یک جناح سیاسی بیشتر از جناح مخالف در عملکرد صداوسیما وجود دارد. صداوسیما یک رسانه ملی است، انتخابات ریاست‌جمهوری نیز یک پروژه ملی است، بنابراین صداوسیما باید برنامه‌ها و طرح‌هایش را به دور از حاشیه انجام دهد.»

رئوفیان معتقد است که صداوسیما در جهت آگاه‌سازی مردم برنامه‌ها و طرح‌های خوبی را اجرایی می‌کند و بر طبق قانون اساسی عمل کرده است، اما در شرایطی که این شائبه‌ها وجود دارد باید به این موضوع هم رسیدگی کند و اگر چنین اتفاقی در برخی از برنامه‌ها می‌افتد آنها را بازبینی کند و دراین‌باره می‌افزاید: «به نظر می‌رسد برخی اخبار، پخش تصاویر و ذکر نام، صداوسیما را در مظان اتهام قرار می‌دهد. هرچند این کار بسیار حساس است، اما مدیران این سازمان باید برای رفع این شائبه‌ها تلاش کنند.»

تجربه دیگران

۶ انتخابات آمریکا در شبکه‌های مستقل تلویزیونی

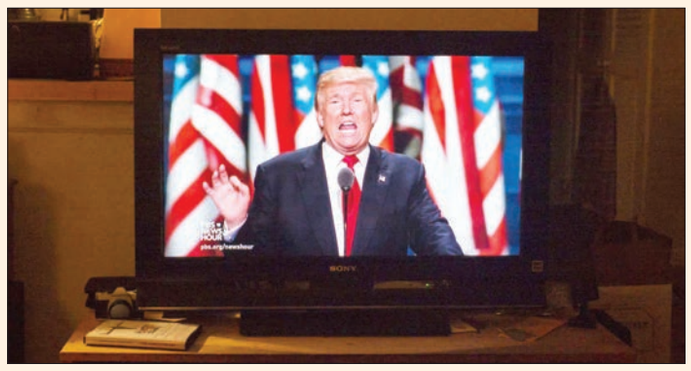

نزدیک‌ترین بررسی از عملکرد رسانه‌های خارجی در جهت حمایت از جناح‌های مختلف سیاسی رقابت‌های انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا بود. شبکه‌های تلویزیونی آمریکا که هر کدام مستقل از دیگری کار می‌کنند در بین نامزدهای انتخاباتی جمهوریخواهان و دموکرات‌ها به‌شدت دو قطبی شده بودند تا جایی که بسیاری از کارشناسان معتقد بودند در آن دوران نتوانسته‌اند رسانه‌ای بی‌طرف در رابطه با پوشش اخبار نامزدهای انتخابات پیدا کنند. ای‌بی‌سی (ABC) شبکه تلویزیونی پربیننده آمریکا یکی از شبکه‌هایی بود که در جریان رقابت بین دونالد ترامپ از حزب جمهوریخواه و هیلاری کلینتون از حزب دموکرات‌ها، برنامه‌هایی انتقادی نسبت به جمهوریخواهان را در میان برنامه‌ها و خبرهای خود گنجانده بود. ان‌بی‌سی (NBC) نیز یکی از قطب‌های مخالف جمهوریخواهان بود، چراکه دونالد ترامپ از سال‌ها پیش از اعلام نامزدشدن در انتخابات ریاست‌جمهوری در این شبکه برنامه اجرا می‌کرد و تصمیم او مبنی‌بر واردشدن به مقام نخست کشور باعث قطع همکاری‌اش با این شبکه شد. برخی از خبرها نشان می‌داد که همین جدایی باعث دلخوری مدیران این شبکه و جانبداری از حزب دموکرات و مخالف ترامپ شد. سی‌بی‌اس (CBS)؛ این شبکه نیز هرچند در طول دوران انتخابات سعی کرده بود تا با سیاست و میانه‌روی برنامه‌های مختلف مربوط به جمهوریخواهان و دموکرات‌ها را پوشش دهد، اما درنهایت با پخش برخی از برنامه‌ها به نفع دموکرات‌ها ماهیت جانبدارانه خود را فاش کرد. سی‌ان‌ان (CNN) شبکه‌ای است که ترامپ آن را شبکه کلینتون نامید، چراکه در طول این دوران به حمایت همه‌جانبه از کلینتون و حزب دموکرات پرداخت. فاکس (FOX) این شبکه از معدود شبکه‌های معروف در آمریکا بود که در میان برنامه‌ها و پوشش‌های خبری در رابطه با انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا تمایلاتش را برای دفاع از حزب جمهوریخواهان نشان داد.

منابع دیگر

۷

این روزها کامنت‌های مردم در شبکه‌های مجازی نشان می‌دهد که بسیاری از آنها نسبت به عملکرد صدا و سیما برداشت‌های پرابهامی دارند. اگر مایل هستید در رابطه با موضوع اعتدال یا افراط در رسانه ملی بیشتر بدانید، می‌توانید به لینک‌های زیر مراجعه کنید.

- طرح علی مطهری و رسانه ملی ایده‌آل

http://www.ghatreh.com/news/nn37016945

- دفاع صداوسیما از عملکرد خود در پوشش اخبار درگذشت آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی

/http://namehnews.ir/fa/news/381518

- تلنگر به «صداوسیما»

http://fararu.com/fa/news/302309

نگاه مخالف

۵ انتقاد از عملکرد صداوسیما زیاده‌خواهی است

حسین انواری- عضو حزب موتلفه اسلامی| در دومین سال دولت یازدهم، حسن روحانی به خوزستان سفر کرد و مورد استقبال بی‌نظیر مردم این منطقه قرار گرفت، اما ظاهرا صداوسیما در پخش این سفر استانی رئیس‌جمهوری کوتاهی کرد تا جایی که محمدباقر نوبخت، سخنگوی دولت نیز از این موضوع انتقاد کرد و گفت: «در خاتمه سفر آقای رئیس‌جمهوری به خوزستان یک اجتماع پرافتخار و به‌یادماندنی از سوی مردم مقاوم، متدین، فهیم و مردمی در خرمشهر با حضور آبادانی‌های عزیز صورت گرفت که در آن جایگاهی که ما حضور داشتیم و تا آن‌جا که چشم کار می‌کرد، مردم حضور داشتند. ای کاش رسانه ملی که در این سفر حاضر بود و زحماتی هم کشید می‌توانست این افتخار ملی را که مردم آن منطقه داشتند هم به تصویر بکشد تا مردم خوب و پرعاطفه ایران هم از این‌که مردم قدرشناس و رنج‌دیده خرمشهر و آبادان از رئیس‌جمهوری‌شان این چنین استقبال کردند، باخبر می‌شدند، ولی متاسفانه این صحنه‌ها به خوبی به تصویر کشیده نشد.»

این انتقادها از طرف دولتمردان و مسئولان و کارشناسان درحالی مطرح شده و می‌شود که برخی‌ها معتقدند انتقاد از عملکردهای صداوسیما امر صحیحی نیست. حسین انواری، عضو شورای مرکزی حزب موتلفه اسلامی یکی از کسانی است که انتقاد از عملکرد صداوسیما در حوزه سیاست را زیاده‌خواهی جناح‌های سیاسی می‌داند و در این‌باره به «شهروند» می‌گوید: «تلاش صداوسیما همواره براساس اصل بی‌طرفی بوده است. منتها انتظارات جناح‌های مختلف سیاسی به گونه‌ای است که هر گونه عمل کند مورد انتقاد قرار می‌گیرد.»

این عضو حزب موتلفه در رابطه با فاکتورهای آشکار صداوسیما در بی‌طرف‌بودن نسبت به جریانات سیاسی می‌افزاید: «نگاه انتقادی در رابطه با متهم‌کردن صداوسیما به جانبداری از یک جریان سیاسی نشان‌دهنده زیاده‌خواهی است. این‌طور نیست که هر دولت و هر سیستمی که روی کار آمد هر چیزی را که دیکته می‌کند، صداوسیما اجرا کند. این رسانه ملی بر ویژگی‌های خودش و بر اصولی منطبق است. در دوره‌های گذشته نیز که منتقدان دولت‌های پیشین از عملکرد صداوسیما می‌گویند باید اظهار کرد صداوسیما در همه دوران رفتاری کاملا درست و منطبق بر اصول داشته و هرگز به دفاع از جناحی نپرداخته، بلکه واقعیت‌ها را انعکاس داده است.»